

....."Istuttiin, veistettiin ja kehrättiin. Antti hautoi sitä kosmispuheen alkua, imeksi piippuaan ja syljeksi. Ei ollut nyt vain löytää sille puheelle sopivaa alkupäätä. Syytti jo Hyväristäkin, kun se oli sotkenut hyvän alun. Mutta vihdoinkin sai hän sen pään käsiinsä. Sylkäistyänsä ja imaistuaansa savut, sanoi hän:

'Jo se kuuluu se Makkosen imisiä sika porsineen!'

'Vai jo se teki porsaant!' tokaisi Hyvärinen.

'Jo...Perjantaina on tehnyt', vahvisti Antti.

'Montakohan tuo teki', uteli nyt Hyvärinen.

'Kymmenenhän se on. Täyden luvun on tehnyt.' Emäntä oli pysäyttänyt rukkinsa ja kysyi:

'Ovatkohan ne kaikki imisiä?'

'Niin nekö Makkosen porsaant?'

'Ne.'

'Viisi kuuluu olevan imisiä ja loput eikö nuo liene urosia.'

'Vai viisi on imisiä ja viisi urosia...On siinä porsaant!' ihmetteli emäntä.

'Onhan siinä!' mukasi Anttikin, ja Hyvärinen ilmoitti:

'Se on sitä Ilmakosta tuotua Kohosen hyvää sikarotua.'

'Vai sitä se on!' murahti Antti. Emäntä huomautti:

'Pitää meidänkin saada sieltä yksi imiä porsas tuohon kasvamaan. Hyvin joutavat nuo pennut sitä syöttämään.'

'Ja johan se Jussi Vatasenkin musta lehmä on poikunut', meni Antti likemmä asiaansa.

'Sekö Jouhkolan Voutilaiselta ostettu?'

'Se.'

'Vai poiki se jo! Lehmisvasikankohan se poiki', tiedusteli emäntä.

'Lehmis.'

.....

